

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Nattergalen.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 22. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeeventyr02val-shoot-idm140429417150480/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Frihed til at spadsere ud to Gange om Dagen og een Gang om Natten. Den fik tolv Tjenere med, alle havde de et Silkebaand om Benet paa den og holdt godt fast. Der var slet ingen Fornøjelse ved den Tour.

Hele Byen talte om den mærkværdige Fugl, og mødte to hinanden, saa sagde den Ene ikke andet end: »Nat-!« og den Anden sagde »gal!« og saa sukke de og forstode hinanden, ja elleve Spekhøkerbørn bleve opkaldte efter den, men ikke een af dem havde en Toms i Livet. —

En Dag kom en stor Pakke til Keiseren, udenpaa stod et skrevet: *Nattergal*.

»Der har vi nu en ny Bog om vor berømte Fugl!« sagde Keiseren; men det var ingen Bog, det var et lille Kunststykke der laae i en Æske, en kunstig Nattergal, der skulde ligne den levende, men var overalt besat med Diamanter, Rubiner og Saphirer; saasnart man trak Kunstfuglen op, kunde den synge et af de Stykker, den virkelige sang, og saa gik Halsen op og ned og glindse af Sølv og Guld. Om Halsen hang et lille Baand, og paa det stod skrevet: »Keiseren af Japans Nattergal er fattig imod Keiserens af China.«

»Det er Æggligt!« sagde de allesammen, og den, som havde bragt den kunstige Fugl, fik strax Titel af Over-keiserlig-nattergale-bringer.

»Nu maae de synge sammen! hvor det vil blive en Duet!«

Og saa maatte de synge sammen, men det vilde ikke rigtig gaae, thi den virkelige Nattergal sang paa sin Maneer, og Kunstfuglen gik paa Valser; »den har ingen Skyld,« sagde Spillemesteren, »den er særdeles taktfast og ganske af min Skole!« Saa skulde Kunstfuglen synge alene. — Den gjorde lige saa megen Lykke som den virkelige, og saa var den jo ogsaa saa meget mere nydelig at see paa: den glimrede som Armbaand og Brystraale.

Tre og tredive Gange sang den eet og det samme Stykke, og den var dog ikke træt; Folk havde gjerne hørt den forfra igjen, men Keiseren meente, at nu skulde ogsaa den levende Nattergal synge lidt — men hvor var den? Ingen havde bemærket, at den var fløjet ud af det aabne Vindue, bort til sine grønne Skove.

»Men hvad er dog det for noget!« sagde Keiseren; og alle Hoffolkene skjændte og meente, at Nattergalen var et høist

20 Keiserens af China] Keiseren af Chinas B. 23 Spillemesteren,] komrus
mgl. A. 27 fløjet] fløjet D.